

Comitè Executiu

Barcelona, 10 de juny 2010

NO EN EL NOSTRE NOM!

Declaració del Comitè Executiu del PSUC Viú

sobre les retallades socials dels governs Zapatero i Montilla

El pla de reducció del dèficit aprovat pel Govern de la Generalitat de Catalunya és un nou atac al precari estat del benestar dels nostres ciutadans, en la línia de l'aplicat pel govern de Zapatero a l'àmbit de l'Estat. Un i l'altre es pleguen en l'essencial a la demanda dels poderosos per fer recaure la crisi sobre aquells que no l'han provocada. Els grans especuladors, la banca i les institucions internacionals que estan al seu servei (FMI, Banc Europeu) estan desviant les conseqüències de la crisi, que ells han provocat, vers els treballadors i la ciutadania en general. Classes populars que durant anys han estat víctimes de les seves especulacions immobiliàries i financeres i ara de la destrucció de les hisendes públiques, arruïnades per salvar els seus injusts i desmesurats beneficis mitjançant bilionaris ajuts públics destinats al rescat de la banca.

En particular, les mesures sobiranes del Govern de Catalunya afecten als treballadors públics (funcionaris i contractats), incloent els dels serveis semi-privatitzats del Servei Català de la Salut, els de les escoles concertades, els de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials i d'altres. Es tracta d'un atac frontal als serveis públics de Catalunya i, per tant, al salari social de tots els ciutadans i un senyal inequívoc a la patronal per a una reducció generalitzada de salaris als convenis col·lectius i contractes laborals privats.

El fet que a Catalunya existeixi una voluntat d'augmentar els impostos sobre les rendes més altes (sense distingir si són rendes del treball o del capital, i que en tot cas caldria haver plantejat molt abans) no altera el profund caràcter reaccionari, neoliberal i regressiu d'aquest decret, que contribueix a lesionar els drets dels treballadors en allò que depèn del Govern Català

De fet, el govern renuncia a actuar sobre els ingressos i només pretén reduir la despesa. Cal recordar les polítiques fiscals de reducció o eliminació de l'impost de successions i sobre el patrimoni que han disminuït els ingressos en unes quantitats molt superiors a la retallada de la despesa que ara volen aplicar. El decret suposa una retallada de 1.670 milions d'euros, contra uns ingressos de 175 milions per la possible aplicació dels nous impostos.

Assistim en tota Europa al pitjor atac als drets socials després de la Segona Guerra Mundial, a la reversió de conquestes i acords socials que han estat a la base d'una etapa de compromís històric entre capital i treball que, tot i no acabar amb el caràcter explotador del sistema capitalista, havia permès un marc d'acció a l'activitat reformista, l'acció sindical i el progrés social.

Aquesta regressió està lluny de ser conjuntural, perquè cap dels elements profunds de la crisi estan sent abordats amb aquestes mesures. Al contrari, la baixada de salaris que s'anirà estenent a tota la societat, la destrucció de serveis, l'augment brutal dels impostos sobre el consum, com l'IVA, així com les pujades de tarifes de serveis bàsics, com l'electricitat, no farà sinó deprimir encara més l'activitat econòmica i, per tant, retroalimentarà el creixement de l'atur i la destrucció de teixit productiu.

La solució està en una altra línia, ben diferent. Cal un canvi d'estratègia econòmica, un gir en les polítiques laborals, socials i ambientals en què l'Estat incrementi els ingressos, enlloc de retallar la despesa. En què l'Estat recuperi el control democràtic del sistema financer, posi realment fre a l'evasió fiscal, a l'especulació i a la corrupció. Per tant proposem les següents línies d'acció:

- Decidida acció pública per reformar radicalment el sistema financer, recuperant la banca pública (en comptes de liquidar el poc que en quedava amb la transformació de les caixes en simples bancs), gravant fiscalment de debò els especuladors, les multinacionals i la gran banca privada, forçant així un canvi de l'esquema actual o trencant amb les imposicions dels banquers europeus.
- Decidida acció pública per dinamitzar l'economia amb un altre model productiu i de gestió de l'activitat econòmica, basat en la sostenibilitat, l'economia social, els serveis a les persones, el creixement endogen, la producció i el consum locals.
- Decidida acció pública per tal de desenvolupar la protecció social a les classes més desfavorides, entre elles, els pensionistes, els aturats, desnonats i persones amb elevat nivell de dependència.
- Reducció dràstica de les despeses militars i retorn de totes les missions a l'estranger, començant per l'Afganistan, projectes imperialistes al servei de l'expansió de les multinacionals en la recerca de matèries primeres.
- Reducció dràstica dels pressupostos de la Casa Reial i de les subvencions a l'Església, retall de les retribucions exorbitants de determinats càrrecs polítics i institucionals i democratització participativa de l'assignació dels pressupostos públics donant prioritat a les necessitats dels ciutadans i no de les grans empreses.

El PSUC Viu considera que estem en un moment de ruptura històrica, en què les forces d'esquerra hem de definir netament la nostra posició. No hi ha moltes opcions. La lògica d'acceptar una desfeta històrica de les classes populars i comprometre's en gestionar la reducció de les conquestes socials és una opció que representa a mig termini la destrucció de l'espai de l'esquerra, des de la socialdemòcrata a la comunista. Un gir no tan diferent del que va suposar que, a l'inici del segle XX, la majoria dels partits obrers institucionals acceptessin com a mal menor votar els pressupostos de guerra que van portar a la Primera Guerra Mundial i a l'esclat de la Internacional, en traïr el seu caràcter fundacional pacifista i internacionalista.

En aquest sentit considerem inadmissible la decisió del Consell Nacional d'EUiA, convocat d'urgència en el termini de tres hores, de donar suport com a "mal menor" a les mesures

del govern, amb l'argument fal·laç que la reducció de sous calia aplicar-la per imperatiu legal. D'altra banda, EUiA ni tan sols ha discutit les posteriors mesures de "racionalització" del sector públic. I, malgrat això, el grup parlamentari ha decidit votar a favor del conjunt de les polítiques anti-crisi sense sotmetre aquesta decisió a cap òrgan de direcció d'EUiA, tot i la nostra insistència en aquest sentit. Cal un debat profund al si d'EUiA, ICV i tota l'esquerra sobre les implicacions d'aquestes decisions, que no compartim en absolut. La prioritat que alguns dirigents donen a l'"estabilitat" del Govern d'Entesa al preu de no enfrontar-se a la lògica dels retalls neoliberals només porta a augmentar la desconfiança dels ciutadans respecte dels seus representants i afavoreix encara més la dreta, que contempla, encantada, com l'esquerra li fa la feina bruta. Entenem que mai un govern d'esquerres pot ser qui signi la reducció de salaris i serveis, la vulneració de drets llargament reconeguts com el de negociació col·lectiva (amb la retallada de sous a personal contractat de centres educatius i hospitalaris concertats, per exemple). Abans queda la dignitat d'oposar-se clarament i concertar amb els sindicats mesures que suposin la no aplicació pràctica dels retalls o, al menys, la seva compensació per altres vies.

EN CONSEQÜÈNCIA, EL PSUC-VIU ES DESMARCA ROTUNDAMENT I PÚBLICA DE LA POSICIÓ ADOPTADA PER LA COALICIÓ ICV-EUiA EN AQUEST TEMA I FA PALESA LA SEVA VOLUNTAT DE COMBATRE PER TOTS ELS MITJANS AL SEU ABAST LES MESURES SOCIALMENT INJUSTES PROPOSADES PELS GOVERNS ESPANYOL I CATALÀ I APROVADES PELS RESPECTIUS PARLAMENTS.

Proposem adoptar una altra lògica. La que ens mostren entre altres els treballadors i treballadores de Grècia, o els ciutadans d'Islàndia, negant-se a pagar la factura que la gran banca europea vol fer recaure sobre ells. És la lògica de resistir-se a la destrucció de les conquestes socials emprenent una profunda, radical i extensa mobilització social que s'oposi a qualsevol reversió dels drets adquirits. Una mobilització que hauria d'estendre's als càrrecs institucionals que es neguen a ser còmplices d'aquesta insensatesa en comunitats autònomes, municipis i empreses públiques.

Sabem que, malgrat tots els esforços de mobilització, és probable que es donin derrotes i retrocessos, perquè, ara mateix, desmobilitzats per anys de prosperitat enganyosa i desigualment repartida, potser la majoria dels treballadors no estem a l'altura del repte que afrontem. Però la resistència i la mobilització és l'única sortida a mig termini dels problemes que afrontem. No hi ha pitjor derrota que la d'aquell que es nega a lluitar. Si s'accepta aquesta lògica, tal com ha fet el nostre govern, dins d'uns mesos ens trobarem amb nous retalls a mesura que la crisi es faci més profunda. Si no hi ha una contundent resposta, aquestes mesures encara empitjoraran. Al cap i a la fi, els retalls ara aprovats no són sinó el preàmbul d'un atac molt més ampli al conjunt dels treballadors mitjançant una imminent reforma del mercat laboral clarament regressiva. Unes i altres mesures, lluny de permetre superar la crisi, no faran sinó aprofundir-la, en deprimir encara més el consum i l'activitat econòmica i elevar a nivells estratosfèrics l'atur i la precarietat.

El PSUC Viu crida tots els treballadors i ciutadans a donar la més ferma resposta a aquestes mesures a tots els nivells i en totes les formes possibles. Invitem les forces progressistes a obrir un debat ampli sobre el sentit d'aquesta contrareforma, als centres

de treball, a la xarxa, als mitjans de comunicació, als centres d'estudi i de recerca, a les associacions de veïns, etc. Cridem tots els corrents i moviments socials progressistes a impulsar l'adopció de mesures concretes i immediates favorables a les grans majories, per tal de revertir l'amenaça que tenalla tan greument el nostre poble. Cridem a conformar un Bloc Social de Defensa dels Drets Ciutadans, que s'oposi al brutal atac de les forces neoliberals que s'ha desfermat arreu d'Europa. Cridem tots els treballadors i ciutadans, de totes les sensibilitats, des de la socialdemòcrata a la comunista, passant per llibertaris, alternatius o ecologistes, a bastir entre tots una altra proposta sobre una lògica totalment diferent, insubmissa, solidària, mobilitzadora i participativa.

Ara l'important no són les etiquetes, sinó les posicions sobre el present i el futur que ens repta de forma tan apressant. Donem tot el suport a les mobilitzacions convocades per les organitzacions sindicals, cridem a la mobilització pel seu èxit, un primer pas per començar a capgirar aquesta situació.

Només la mobilització social i la unitat d'acció sobre propostes clares i concretes poden permetre repel·lir l'agressió en marxa contra les classes populars del nostre país i de tota Europa. Només la coherència i la defensa dels interessos de la majoria pot ajudar a recompondre el teixit social i els valors de l'esquerra.

**NI UN PAS ENRERE EN LES CONQUESTES SOCIALS QUE TANT ENS VA COSTAR ASSOLIR!
CONTRA LA DICTADURA DEL CAPITAL FINANCER, QUE FA QUOTIDIANAMENT BURLA DE
LA SOBIRANIA POPULAR, DEFENSEM UNA SOCIETAT JUSTA, SOLIDÀRIA I
DEMOCRÀTICA!**